

stebila preveč trpela. Delavec stopi z levo nogo na lan počez blizo korenin in tolče z batom na lan pri vršičih počenši, in počasi čedalje bolj nazaj proti koreninam. Ko je po eni strani dosti strt, se obrne in še po drugi strani pretere. Ko je po obeh stranéh strt, se vzdigne, strese, lepo poravná in za otrepanje pripravi.

Ta način trenja je za lično predivo najboljši, ker lik pri tem najmanj trpi, leseni del se stere, da lik nič ne trpi, kar je ravno nasprotno pri naših trlicah. Naše trlice za trenje nikakor niso pripravne, zato ker lik po njih preveč trpi in se pod trlico preveč trga, in ne dá takega izdelka, kakor bi ga mogel dati pri dobrem izdelovanju. (Dal. prih.)

Politične stvari.

Velikonočno premišljanje.

Spisal Jos. Cimperman.

Ko pa napočil bil je tretjič beli dan,
Gospodov angelj je odvalil kamen v stran;
Iz grôba vstal je Krist, obdajal ga je svít,
Vstal kot zmagalec je od smrti prečastít!

J. C.

Veseli glasovi srcé dvigajoče „aleluje“ done po vesoljnem krščanskem svetu: obhaja se novi veliki praznik odrešenja in zmage nad smrtjo in peklom. Ni ga radostnejšega praznika v cerkvenem leti nego je velika noč: sivi starec ob palici in fantič v novi obleki, ki jo je prejel „za pirihe“, oba sta vesela, in žena in mož se v družinskem krogu radujeta sreče, ki sta jo napravila svojim dragim. Vsak čuti, da ovi dan je izvanreden dan.

A vendar, kakor vesel je ta čas za ljudstvo sploh, mislečemu domoljubu, ki se ni še emancipiral vseh „predsodkov“, mislečemu domoljubu vzbujá ravno ta čas zelo otožne misli. Z vstajenjem našega Gospoda in Mojstra izpolnile so se prorokove besede, da bode Izveličar vstal iz groba in s tem potrdil Božje svoje poslanstvo.

Naši pesniki, kateri se tudi imenujejo proroki, oznanjali so že davno, davno, da nam Slovanom bodo itak vstale iz groba naše pravice, katere nam pristujejo po Božji volji in človeškem pravu. Al žalostna še zmirom majka Slava! Ako odpremo liste zgodovine slovanske, čitamo na vsaki strani, kako so tujci vedno tlačili naše pleme, kakor da so bili naši pradedje vstvarjeni samo za robstvo. Za vtrditev tega izreka pač ni treba obširnih dokazov; vsak zgodovinski list to pričuje.

Kar pa najbitkeje mora geniti sleherno, za slovanstvo čuteče srcé, je to, da se Slovanom kakor nekđaj tako še dandanes ob hvalisanih dnevih „napredka“, „omike“ in „človekoljubja“ vedno odreka in izpodbija pravica za ravnopravno eksistenco in se jim stavijo od vseh strani zapreke proti razvitku v političnem, literarnem in socijalnem življenji. „Difficile est satiram non scibere“ ali, kakor me šegače peró, niti ene žale besede ne bodem danes izpregovoril.

Kdor je paznim duhom študiral zgodovino in pozná promembe raznih njenih dôb, vedel bode, da se na vekomaj ne zatira noben narod. Vsak ima pravico, od zgoraj mu dano, da se razvija duševno in telesno svojemu bitju primerno, držeč se šeg in navad svojih pradedov. So mar Slovani le zato na svetu, da služijo drugim in da se izobraženje Slovana doseže le s tem, da se mu nemška, laška in magjarska kultura siloma vcepuje? Ne, ne! Zato ne obupajmo! Kakor je naš vzvišeni Mojster veličastno osramotil svoje sovraž-

nike, ki niso verovali njegovim naukom, ravno tako se bodo prepričali naši protivniki morebiti v ne prav daljnem času, da „največ svetá otrokom sliši Slave.“ Pravica, bodi-si tudi dolgo zatirana, slednjič se ojači, prodere na dan in njen nebeški svit vzame vid zatiralcem, da izpoznajo Božje in natorne pravice. Zaupanje v Gospoda vseh narodov naj nas Slovane krepí in tolaži pri naših le redko z vspehi venčanih nazorih; ono nam bodi svitla zvezda vodnica na našem težavnem poti k oprostenu iz jarma tujčevega; ona naj nas opominja, da smo vsi otroci enega Očeta, da tedaj vsi imamo jednake pravice. Tudi nam vzide solnce svobode, in tedaj naj vsklikne vsak pravi rodoljub iz globine srca:

Ošabnost pomni ti grmanska in osmanska,

Ošabnost pomni ti: bodočnost je slovanska!

Umetnijske stvari.

Nova slika.

Vodje i junaci iz ustanka u Bosni i Hercegovini.

Na tej, že v našem zadnjem listu z veliko pohvalo omenjeni veliki sliki se nam predstavljajo:

Luko Petković — Mičo Ljubibratić — Bogdan Zimonić — Milovan Bošković — Peko Pavlović — Lazar Sočica — Melentije Perović — Petar (Pecija) Petrović in Stojan Kovačević.

Slika je litografiral A. Šubert.

Cena sliki, ki je 90 centimetrov dolga in 63 centimetrov široka, je 1 gold. 20 kr., tedaj tako nizka, da si jo vsakdo lahko naroči.

Naročnina se pošilja na ovo adresu: P. Janković, Wien III. Ungargasse Nr. 2.

Novci naj se pošljejo ali v plačanem pismu ali pa po poštni nakaznici, kakor je komu drago, ali naj se na korespondenc-karti javi, pa se mu bode po poštnem povzetji poslala.

Naročniki, koji za gotov denar naročé najmanj 10 slik, dobijo eno sliko po 1 gold. in pošljejo se jim franko.

Brez ove velike in umetniško izdelane slike ne bi smel nihče biti, ki se interesuje za slovansko-kristjanski ustanak v Bosni in Hercegovini.

Slovansko slovstvo.

* *Kratek opis Štajerske, Koroške, Kranjske in Primorja.* Dodatek čitankam za slovenske ljudske šole. Sestavil Ivan Lapajne, nadučitelj v Ljutomeru. 1876.

Pod tem imenom je ravnokar na svetlo prišla drobna knjižica, kateri cena je 10 krajc., ki popisuje slovenske dežele po velikosti in številu prebivalcev, popisuje njihove reke, gore, podnebje, železnice in ceste, pridelke, cerkveno in politično razdelitev, mesta in druge važne kraje itd., na kratko rečeno vse, česar potrebuje slovenska mladež v šoli, da pozna domovino svojo in sosedne jej dežele. Res prav veliko in prav jasno na 23 stranéh. Temu opisu pa je dodan še kratek pregled vseh Avstrijskih dežel takraj in unkraj Litave. Ne utegnili bi škodovati tudi marsikateremu družemu starejemu domačinu, ako si omisli to knjižico in se uči iz nje znanja zemlje slovenske. Priporočamo jo tedaj toplo vsem, katerim je mar za znanje zemlje slovenske.